

УДК 75. 535.6

DOI <https://doi.org/10.32782/facs-2025-2-27>

Тетяна ПРОКОПОВИЧ

кандидат психологічних наук, доцент кафедри образотворчого мистецтва, завідувач кафедри образотворчого мистецтва, Волинський національний університет імені Лесі Українки, вул. Ковельська 15, м. Луцьк, Волинська обл., Україна, 43000

ORCID: 0000-0001-9935-6645

Іван ТАРАСЮК

кандидат архітектури, доцент, доцент кафедри образотворчого мистецтва, Волинський національний університет імені Лесі Українки, вул. Ковельська 15, м. Луцьк, Волинська обл., Україна, 43000

ORCID: 0000-0002-4531-2054

Бібліографічний опис статті: Прокопович, А., Тарасюк, І. (2025). Колір як інструмент драматизму художнього образу в живописі. *Fine Art and Culture Studies*, 2, 193–200, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2025-2-27>

КОЛІР ЯК ІНСТРУМЕНТ ДРАМАТИЗМУ ХУДОЖНЬОГО ОБРАЗУ В ЖИВОПИСІ

Колір у живописі – це більше ніж просто візуальний компонент, це могутній інструмент впливу на почуття, здатний докорінно змінювати те, як сприймається твір, збагачувати його сенс і підкреслювати драматичний настрій художнього образу. Залежно від гри відтінків, контрастів, інтенсивності та взаємодії світла і тіні, колір може змусити нас відчувати тривогу, хвилювання, смуток, натхнення або захоплення. Саме колір перетворює об'єкт на полотні з простого візуального відтворення на психологічно глибокий образ, здатний безпосередньо звертатися до внутрішнього світу глядача. У живописі колір стає мовою емоцій, що не потребує перекладу, та розуміється інтуїтивно.

Мета статті – проаналізувати, як працює колір в контексті драматизації у живописі, простежити його роль у створенні емоційної напруги, трагічного настрою або внутрішнього конфлікту, а також визначити особливості використання кольору в роботах художників різних епох. Особлива увага приділяється технікам роботи з кольором, які дозволяють митцю вийти за межі візуального та звернутися до чуттєвого й емоційного сприйняття.

Методологія побудована на комплексі методів і принципів які охоплюють мистецтвознавчий, психологічний, семіотичний та історико-культурний підходи. Мистецтвознавчий: розгляд художнього твору як візуальної конструкції з врахуванням колористичної гами, komponування, контрастних елементів, світлотіні, та ритміки. Психологічний: ґрунтується на дослідженні психологічного впливу кольору на глядача. Семіотичний аналіз: колір інтерпретується як знакова система, що має символічне значення в контексті епохи або культури. Історико-культурний підхід: дослідження кольору в контексті естетичних, філософських та соціокультурних уявлень конкретного періоду. Порівняльний аналіз: використовується для зіставлення роботи різних митців, шкіл або епох задля виявлення спільних та відмінних підходів до використання кольору як інструменту драматизації.

Наукова новизна дослідження криється у всебічному міждисциплінарному підході до аналізу кольору як наріжного інструменту драматизації художнього образу в живописі. У межах цього аналізу колір розглядається не просто як складова композиції чи техніка вираження, а як багатовимірна знакова система, що має психологічний, семіотичний і культурно-історичний аспекти.

Висновки: У сучасному мистецтві питання емоційної виразності твору залишається актуальним. У контексті постійної еволюції художніх форм та стилів, колір зберігає універсальну здатність впливати на глядача, залишаючись мовою, що звертається до глибинних рівнів свідомості. Це робить його не тільки естетичним, але й психологічним фактором художньої виразності, що потребує окремого та поглибленого дослідження.

Ключові слова: живопис, мистецтво, кольорознавство, вплив кольору, емоційний живопис.

Tetiana PROKOPOVYCH

PhD in Psychology, Associate Professor, Head of the Fine Arts Department, Lesya Ukrainka Volyn National University, 15, Kovelska Str., Lutsk, Volyn Region, Ukraine, 43000

ORCID: 0000-0001-9935-6645

Ivan TARASIUK

Architecture PhD, Associate Professor, Associate Professor at Art Department, Lesya Ukrainka Volyn National University, 15, Kovelska Str., Lutsk, Ukraine 43000

ORCID: 0000-0002-4531-2054

To cite this article: Prokopovych, T., Tarasiuk, I. (2025). Kolir yak instrument dramatyzmu khudozhn'oho obrazu v zhyvopysi [Color as a tool for the drama of artistic images in painting]. *Fine Art and Culture Studies*, 2, 193–200, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2025-2-27>

COLOR AS A TOOL FOR THE DRAMA OF AN ARTISTIC IMAGE IN PAINTING

Color in painting is more than just a visual component – it is a powerful tool for influencing emotions, capable of fundamentally transforming the perception of an artwork, enriching its meaning, and emphasizing the dramatic tone of the artistic image. Depending on the interplay of shades, contrasts, intensity, and the interaction of light and shadow, color can evoke anxiety, excitement, sadness, inspiration, or awe. It is color that transforms an image on canvas from a simple visual representation into a psychologically profound expression, capable of directly addressing the viewer's inner world. In painting, color becomes a language of emotions that needs no translation and is understood intuitively.

The aim of this article is to analyze how color functions in the context of dramatization in painting, to trace its role in creating emotional tension, tragic moods, or internal conflict, and to identify the features of its use in the works of artists from different historical periods. Particular attention is given to color techniques that allow the artist to go beyond the visual and appeal to sensory and emotional perception.

The methodology is based on a set of methods and principles that encompass art historical, psychological, semiotic, and historical-cultural approaches. The art historical approach considers the artwork as a visual construction, taking into account color palettes, composition, contrast elements, light and shadow, and rhythm. The psychological approach focuses on the study of the emotional and psychological impact of color on the viewer. The semiotic analysis interprets color as a sign system that carries symbolic meaning within the context of a given era or culture. The historical-cultural approach explores color within the framework of aesthetic, philosophical, and sociocultural ideas of a specific historical period. Comparative analysis is used to juxtapose the works of different artists, schools, or epochs to identify common and distinctive approaches to the use of color as a tool of dramatization.

The scientific novelty of this research lies in its comprehensive interdisciplinary approach to analyzing color as a cornerstone of dramatization in the visual arts. Within this framework, color is regarded not merely as a compositional element or expressive technique, but as a multidimensional sign system with psychological, semiotic, and cultural-historical dimensions.

Conclusions: In contemporary art, the issue of emotional expressiveness remains highly relevant. Amid the ongoing evolution of artistic forms and styles, color retains its universal ability to influence the viewer; continuing to function as a language that speaks to the deepest layers of consciousness. This makes it not only an aesthetic but also a psychological factor of artistic expression, which deserves dedicated and in-depth study.

Key words: painting, art, color science, influence of color, emotional painting.

Актуальність проблеми полягає в необхідності глибшого осмислення того, як саме колір функціонує як інструмент драматизації у живописі, особливо в умовах культурної та стилістичної багатоманітності. Такий підхід дозволяє по-новому інтерпретувати відомі твори, виявляючи глибинні емоційні коди, закладені митцем, а також розширює інструментарій мистецтвознавчого аналізу.

Крім того, вивчення драматичної ролі кольору набуває особливого значення в контексті сучасної візуальної культури, де візуальний меседж, зокрема й колірний, має визначальне значення у сприйнятті художнього повідомлення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Впродовж історії мистецтва митці різних епох використовували колір як засіб загострення дра-

матизму зображеного. У картинах доби бароко, як-от у Караваджо, Рубенса чи Рембрандта, темна палітра, виділення світла та глибокі тіні створювали напружену емоційну атмосферу, посилюючи релігійний або міфологічний сенс сцен. У епоху романтизму художники застосовували колір для передавання внутрішніх переживань персонажа. У XIX–XX століттях, з розвитком імпресіонізму, постімпресіонізму, експресіонізму, фовізму та абстракціонізму, колір почали сприймати не лише як описовий, але й як самостійний художній елемент. Наприклад, Ван Гог за допомогою яскравих, контрастних кольорів передавав психологічний стан, а Василь Кандинський розглядав колір як носій духовної енергії (Кандинський, 1977).

У сучасному мистецтвознавстві значна увага приділяється дослідженню ролі кольору у пере-

дачі емоцій та драматизації художнього образу в живописі. В дослідженнях Гармаш Ю. Т. проаналізовано історико-культурні фактори виникнення та розвитку драматичного використання кольору в екранних мистецтвах (Гармаш, 2018). Автор підкреслює, що колір відіграє ключову роль у створенні емоційного впливу на глядача, формуючи драматичну напругу та підсилюючи виразність художнього образу.

У дослідженні «*Emotion and color in paintings: a novel temporal and spatial quantitative perspective*» пропонується методика вивчення емоцій у живописних творах через аналіз використаних у них кольорів. Використовуючи шкалу кольорових зображень, демонструється, як певні кольорові поєднання можуть викликати специфічні емоційні реакції у глядачів, підкреслюючи значущість кольору у передачі драматичних емоцій (Wenyuan Kong, 2021).

Yang Bo у своєму дослідженні *The Influence of Color and Emotion on Oil Painting Creation from the Perspective of Animation Image Design* розглядає як колір впливає на емоційний вираз в олійному живописі і підкреслює, що колір є «магнітом», який привертає увагу та викликає емоції, дозволяючи глядачам зрозуміти внутрішні почуття художника через безпосереднє сприйняття кольорів у творі (Yang Bo, 2022).

Передача емоційної комунікації через колірне зображення розкривається у статті *Emotional Information Transmission of Color in Image Oil Painting*. Це дослідження спрямоване на покращення емоційної комунікації в образотворчому олійному живописі через аналіз кольорової мови. Обговорюється взаємозв'язок між кольоровою гамою та емоційним виразом, підкреслюючи, як колір може передавати глибокі емоційні стани та підсилювати драматизм художнього образу (Weifei Tian, 2022).

Загалом, ці та інші дослідження підкреслюють важливість кольору як засобу драматизації в живописі, акцентуючи на його здатності викликати емоційні реакції та підсилювати виразність художніх творів (Прокопович, 2019; Прокопович, 2022; Prokorporovich, 2023; Prokorporovich, 2024).

Метою даного дослідження є виявлення та обґрунтування ролі кольору як засобу драматизації художнього образу в живописі. Дослідження спрямоване на аналіз механізмів емоційного впливу кольору, вивчення кольорових

рішень, які посилюють драматичне звучання твору, а також розгляд художніх прийомів, за допомогою яких митці різних епох і стилів використовували колір для створення напруги, конфлікту чи трагічного ефекту.

Виклад основного матеріалу дослідження. Колір у мистецтві живопису традиційно вважається ключовим компонентом композиції, проте, у сфері створення драматичних образів, його роль сягає глибше, торкаючись психологічних та емоційних аспектів. Палітра кольорів може впливати на сприйняття глядачем на рівні підсвідомості, формуючи відповідний настрій, демонструючи внутрішні переживання героїв, підкреслюючи напруженість чи трагічність сцени (Котляр, 2014; Прокопович, 2022).

Розглядаючи символічне значення кольору, важливо звернути увагу на його історичне коріння: з часів античності кожен колір мав своє значення. Червоний символізував пристрасть, лють чи жертвоприношення; синій асоціювався зі спокоєм чи скорботою; чорний – з трагедією, смертю та невідворотністю. Ці значення еволюціонували з часом, під впливом історичного контексту, але загальна тенденція до емоційного навантаження кольору залишалась незмінною (Прокопович, 2022).

У епоху бароко, зокрема у картинах Мікеланджело да Караваджо, колір відігравав ключову роль у передачі драматичного змісту. Завдяки суттєвим контрастам світла й тіні, знайомим як к'яроскуро, а також використанню темних фонів та насичених відтінків, митець створював атмосферу напруженості, переносючи драматизм з площини події на рівень емоційного сприйняття глядачем. Наприклад, у роботі «Покликання апостола Матвія» (1599–1600) (Рис. 1), або «Мучеництво святого Матвія» (1602) (Рис. 2) Караваджо використовує концентровані світлові та тіньові плями, де колір виступає не лише засобом відтворення простору, а й потужним інструментом вираження емоцій та передачі наративу.

У XIX столітті експресія кольору в живописі зазнала значних змін, і одним із найяскравіших прикладів цього стала творчість Вінсента Ван Гога. Його картина «Нічна тераса кафе» (1888) демонструє, як колір перестав бути лише засобом реалістичного зображення світу, а перетворився на потужний інструмент емоційного та психологічного вираження (рис. 3).

Рис. 1. Караваджо «Покликання апостола Матвія» (1599–1600)

Рис. 2. Караваджо «Мучеництво святого Матвія» (1602)

На перший погляд сцена здається звичайною – вечір у кафе на півдні Франції, освітлений ліхтарем, перехожі на вулиці, зоряне небо. Проте саме через кольорове рішення Ван Гог трансформує повсякденний сюжет у глибоко емоційний образ. Яскравий, майже агресивний жовтий колір освітлення тераси контрастує з насиченим темно-синім і чорним тлом нічного неба та вулиці. Цей контраст не лише привертає увагу, а й створює внутрішню напругу, ніби за зовнішнім спокоєм криється щось тривожне, нестійке.

Жовтий у Ван Гога часто символізує життєву енергію, але тут він набуває особливого драматизму, ніби «кричить» на фоні темної ночі. У поєднанні з глибокими холодними відтінками синього, які символізують невідомість, самотність або внутрішнє занурення, це породжує складний психологічний ефект (Іттен Й.,

2022). Глядач відчуває, що в атмосфері картини присутнє щось більше, ніж просто вечірній побут – це візуалізація внутрішнього стану художника або навіть колективного екзистенційного досвіду.

Таким чином, «Нічна тераса кафе» – це не лише приклад майстерного володіння кольором, а й свідчення того, як живопис починає виходити за межі зображення зовнішнього світу, занурюючи глядача у сферу суб'єктивного переживання та емоційної глибини.

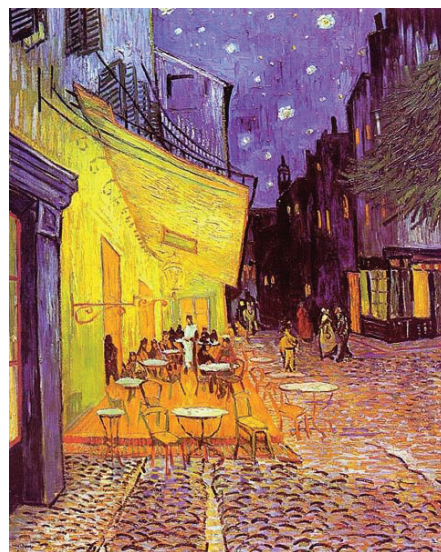

Рис. 3. Вінсент Ван Гог «Нічна тераса кафе» (1888)

У ХХ столітті, з поширенням експресіонізму та абстракціонізму, колір остаточно перетворюється на автономний інструмент драматизму. У творчості Франсіса Бекона спостерігається крайня форма драматизації – кольори кричущі, кислотні, часто агресивні. У роботах серії «Папа Інокентій Х» (1953) колір виступає не лише як тло чи заповнення форми, а як прояв внутрішньої муки персонажа. Фон – це колірний крик, що резонує з емоційним станом фігури (рис. 4).

У роботі «Друга версія «Трьох етюдів біля підніжжя розп'яття» (1988) Ф. Бекон використовує червоний колір, щоб шокувати глядача (рис. 5).

Підтвердженням значущості кольору у створенні драматичного ефекту є і сучасні наукові дослідження. Згідно з роботою *Особлива роль кольору в драматургії творів екранного живопису* (Гармаш & Прядко, 2018), колір у візуальному мистецтві може формувати «емоційні маркери», які глядач зчитує на рівні досвіду,

інтуїтивно інтерпретуючи сцену як напружену, конфліктну або трагічну. Дане дослідження розглядає специфіку використання кольору в образотворчому мистецтві і кінематографі. Автори підкреслюють, що колір може бути не тільки символічним елементом, але й активним емоційним засобом, що підсилює драматичний ефект сцени. Вони наголошують на важливості контрасту світла і тіні, який через поєднання кольорів створює враження напруги, відображаючи внутрішній стан персонажа чи загальну атмосферу.

Рис. 4. «Папа Інокентій Х» (1953)

Таким чином, колір у живописі не лише супроводжує сюжет чи форму, а часто виступає провідним виразником емоційного наванта-

ження твору. Він здатен задавати тон, будувати драматичну напругу, підсилювати внутрішній конфлікт образу й транслювати його глядачу на невербальному рівні (Волковський, 2016).

У сучасному мистецтвознавстві та психології кольору особлива увага приділяється глибинному вивченню емоційної функції кольору в живописі. Одним із важливих напрямків є вивчення того, як колір впливає на сприйняття драматизму образу, підкреслюючи його емоційний заряд (Котляр 2014).

Одне з таких досліджень було проведено Wenyuan Kong та ін. (2021) в роботі «*Emotion and color in paintings: a novel temporal and spatial quantitative perspective*» – автори використовували новітні технології комп'ютерного аналізу, щоб оцінити, як різні кольори викликають емоційні реакції у глядачів. Результати показали, що певні кольорові поєднання, зокрема темно-червоний, чорний і фіолетовий, мають здатність створювати відчуття напруги і конфлікту, що є основою для драматизації образу (Wenyuan Kong et al, 2021).

Сучасні нейропсихологічні дослідження також звертаються до впливу кольору на емоційну реакцію глядача. У дослідженнях, таких як «*Visual performance of painting colors based on psychological factor*» (Chenchen Yao et al., 2022), вивчається, як кольори активують сприйняття і увагу. Відповідно до отриманих даних досліджень, у перші двадцять секунд зорового сприйняття інформації, зокрема

Рис. 5. Френсіс Бекон «Друга версія «Трьох етюдів біля підніжжя розп'яття» (1988)

кольору, форми, текстури та інших елементів, колір виходить на перше місце, його вплив досягає близько 80%. Через дві хвилини, коли поступово увага переключається на інші аспекти інформації, колір продовжує впливати на 60% відчуттів. Після п'яти хвилин колір займає вже 50% сприйняття, утримуючи цей сенсорний баланс протягом значного періоду часу. З цього можна зробити висновок, що враження від кольору виникає швидко, є глибоким і зберігається надовго (Chenchen Yao et al., 2022).

Таким чином, сучасні дослідження кольору в живописі демонструють, що колір є не лише композиційним елементом, але й потужним інструментом драматизації, що впливає на емоційне сприйняття та може активно формувати внутрішній конфлікт образу. Вони підтверджують, що кольорові рішення, котрі використовуються митцями, стають центральним елементом для передачі глибоких психологічних і емоційних нюансів в живописі.

Отже, колір – це ключовий складник в образотворчому мистецтві (Альберс, 2017; Печенюк, 2009). Він головний елемент у сприйнятті, який першочергово привертає увагу і водночас здатний позитивно або ж негативно впливати на психологічний стан та відновлювати його. Колір – це потужний засіб вираження емоцій та створення драматизму у живописі. Через кольорову гаму митці можуть посилювати чуттєвість, пробуджувати відчуття тривоги, страху, радості чи надії.

Підбір кольору допомагає формувати емоційну атмосферу, яка є важливою частиною драматичного зображення. Застосування контрастів між кольорами – одна з основних технік для створення драматичних образів. Контрастні техніки, на кшталт протиставлення теплих і холодних кольорів, світлих і темних відтінків, дають можливість досягти ефекту напруги, боротьби та драматичної інтриги, що може посилити відчуття сцени або персонажа (Прокопович, 2022).

Зазвичай темні кольори використовуються як символи трагедії для створення важких, похмурих, трагічних образів. Вони можуть символізувати біль, смерть, драму або внутрішню боротьбу, допомагаючи художнику передати глибину і серйозність того, що відбувається на полотні.

Яскраві кольори використовуються для підкреслення емоційної інтенсивності, додають сценкам енергії, підсилюючи їх драматичний вплив. Вони часто використовуються, аби підкреслити високу емоційну напругу, пристрасні моменти, або висловити екстремальні стани персонажів, як-от агресію, кохання чи біль (Котляр, 2014).

Колір та світло виступає як засоби наративу. Світлові ефекти здатні посилювати драматичний ефект кольорів, змінюючи їх інтенсивність чи відтінок відповідно до ситуації. Це дає змогу створити атмосферу загадковості або підкреслити важливі моменти в сюжеті картини.

Опираючись на психологію кольору є важливим для розуміння того, як відтінки впливають на глядача та як їх можна використати для посилення драматизму образів. Скажімо, червоний може спричинити відчуття небезпеки чи агресії, синій – спокою або відчуження, а чорний – смерті або втрати (Іттен, 2022).

Колір як засіб вираження застосовуються для візуального зображення внутрішнього світу героїв. Наприклад, різноманітні кольори можуть відображати емоційні стани, як-от смуток, гнів або спокій. Це дає змогу митцеві глибше розкрити психологічну складність персонажів.

Висновки і перспективи подальших досліджень. В різні історичні епохи роль кольору в живописі змінювалася. У періоди романтизму чи експресіонізму колір був одним з головних засобів для передачі драматичних моментів, в той час як у класичному живописі кольори часто мали символічне значення, і не завжди використовувалися для вираження емоційного напруження. Проте, колір є важливим і багатofункціональним інструментом у створенні драматичних образів у живописі. Завдяки кольору художники здатні не лише підсилювати емоційну атмосферу, але й виражати глибокі психологічні стани, а також через контрасти та експресивність кольорів створювати динамічні, напружені образи, що залишають сильне враження на глядача.

Перспективи подальших досліджень передбачають вивчення ролі кольору у формуванні виставкової діяльності, оскільки він не лише є частиною естетичного досвіду, але й має великий вплив на сприйняття, інтерпретацію творів мистецтва, а також на емоційну атмосферу, яку створює виставка.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Альберс Д. Взаємодія кольору. *Класичний підручник для початківців-абстракціоністів*. Київ: Азбука, 2017. 216 с.
2. Волковський М. Колір в живописі. Київ: Видавництво В. Шевчук, 2016. 360 с.
3. Гармаш Ю. Т., Прядко О. М. Особлива роль кольору в драматургії творів екранного живопису. *Вісник Київського національного університету*. Серія: Аудіовізуальне мистецтво і виробництво. 2018 р. Випуск 1. С. 57–67.
4. Горпенко В. Г. Колір. Ч. 3–4. Київ: ДІТМ. 1995. 201 с.
5. Іттен Й. Мистецтво кольору. Суб'єктивний досвід і об'єктивне пізнання як шлях до мистецтва. Перекладач: Святенко С. : Київ: ArtHuss, 2022. 96 с.
6. Кандинський В. Про духовне в мистецтві. Київ: Держлітвидав, 1977. 215 с.
7. Котляр І. В. Психологія сприйняття кольору в мистецтві. Київ: Наукова думка, 2014. 256 с.
8. Печенюк Т. Кольорознавство. Київ: Грані-Т, 2009. 192 с.
9. Прищенко С.В. Кольорознавство: навч. посіб. за ред. проф. Є.А. Антоновича. Київ: Альтерпрес, 2010. 354 с.
10. Прокопович Т. А Галькун Т. Д. Живопис в умовах воєнного часу. Як змінилося мистецтво підчас війни – колористика, тенденції, сюжет. *Актуальні проблеми розвитку українського мистецтва: культурологічний, мистецтвознавчий, педагогічний аспекти*: матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції. Луцьк: ВНУ імені Лесі Українки, 2022. С. 99–102.
11. Прокопович Т. А. Кольорознавство і аспекти психологічного впливу в дизайні політичної реклами 2019 року. *Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв*: зб. наук. пр. за ред. Є. О. Котляра. Харків. 2020. С. 21–27.
12. Прокопович Т. А. Основи кольорознавства. Луцьк: ВНУ ім. Л. Українки, 2022. 124 с.
13. Contemporary abstract art and its multidimensionality. Prokopovych T. et al., *AD ALTA: journal of interdisciplinary research*. Volum 11. Issue 1. Special Issue XV. The Czech Republic: 2021. pp. 26–30.
14. Features of fine arts of the early 21st century: painting, drawing, Sculpture. Prokopovych T. et al., *AD ALTA: Journal of Interdisciplinary Rresearch*. Volum 13. Issue 1. Special Issue XXXIV, 2023. Pp. 56–62.
15. Styles and directions of contemporary ukrainian fine arts in the context of world trends. Prokopovych T. et al., *AD ALTA: journal of interdisciplinary research*. Volum 14/. Issue 2. Special -XLIV Issue. The Czech Republic: 2024. pp. 13–18.
16. Visual performance of painting colors based on psychological factor. Chenchen Yao et al. *Psychological Model of Human-Computer Interaction in Art and Social Sciences*. Volume, 13. 2022 | <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.966571>
17. Weifei Tian *Emotional information transmission of color in image oil painting* Journal of Intelligent Systems 2022; 31: 428–439. DOI:10.1515/jisys-2022-0026
18. Wenyuan Kong, Teng Fei, Thom Jencks Emotion and color in paintings: a novel temporal and spatial quantitative perspective. DOI:10.48550/arXiv.2102.00407
19. Yang Bo The influence of color and emotion on oil painting creation from the perspective of animation image design. *International Conference on Education Technology, Management and Humanities Science*. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://webofproceedings.org/proceedings_series/ART2L/ETMHS%202022/ZY523.pdf

REFERENCES:

1. Albers, J. (2017). *Vzaemodiia kol'oru. Klasychnyi pidruchnyk dlia pochatkivtsiv-abstraktsionistiv* [Interaction of color: A classic guide for abstract art beginners]. Kyiv: Azbuka. [in Ukrainian].
2. Volkovskiy, M. (2016). *Kolir v zhivopysi* [Color in painting]. Kyiv: Vydavnytstvo V. Shevchuk. [in Ukrainian]
3. Harmash, Y. T., & Pryadko, O. M. (2018). *Osoblyva rol' kol'oru v dramatruhii tvoriv ekrannoho zhivopysu* [The special role of color in the dramaturgy of screen painting works]. *Visnyk Kyivskogo Natsional'noho Universytetu. Seriya: Audiovizual'ne Mystetstvo i Vyrobnnytstvo*, (1), 57–67. [in Ukrainian]
4. Horpenko, V. H. (1995). *Kolir. Ch. 3–4* [Color. Parts 3–4]. Kyiv: DITM. [in Ukrainian].
5. Itten, J. (2022). *Mystetstvo kol'oru. Sub"iektyvnyi dosvid i ob"iektyvne piznannia yak shliakh do mystetstva* (S. Sviatenko, Trans.) [The art of color. Subjective experience and objective knowledge as a path to art]. Kyiv: ArtHuss. [in Ukrainian].
6. Kandinsky, V. (1977). *Pro dukhovne v mystetstvi* [Concerning the spiritual in art]. Kyiv: Derzhlitvydav. [in Ukrainian].
7. Kotliar, I. V. (2014). *Psykhologhiia spryiniattia kol'oru v mystetstvi* [Psychology of color perception in art]. Kyiv: Naukova dumka. [in Ukrainian].
8. Pecheniuk, T. (2009). *Kol'oroznavstvo* [Color science]. Kyiv: Hrani-T. [in Ukrainian].
9. Pryshchenko, S. V. (2010). *Kol'oroznavstvo. Navchal'nyi posibnyk* (E. A. Antonovych, Ed.) [Color science: Textbook]. Kyiv: Alterpres [in Ukrainian].

10. Prokopovych, T. A., & Halkun, T. D. (2022). Zhyvopys v umovakh voiennoho chasu. Yak zminylosia mystetstvo pidchas viiny – kolorystyka, tendentsii, siuzhet [Painting in wartime: Changes in coloristics, trends, and plots]. In *Aktual'ni problemy rozvytku ukrains'koho mystetstva* Luts'k: VNU imeni Lesi Ukrainky [in Ukrainian].
11. Prokopovych, T. A. (2020). Kol'oroznavstvo i aspekty psykholohichnoho vplyvu v dyzaini politychnoi reklamy 2019 roku [Color science and psychological impact in 2019 political ad design]. *Visnyk Kharkivskoi Derzhavnoi Akademii Dyzainu i Mystetstv*, 21–27. [in Ukrainian].
12. Prokopovych, T. A. (2022). *Osnovy kol'oroznavstva* [Fundamentals of color science]. Luts'k: VNU imeni Lesi Ukrainky. [in Ukrainian].
13. Prokopovych, T., et al. (2021). Contemporary abstract art and its multidimensionality. *AD ALTA: Journal of Interdisciplinary Research*, 11(1), Special Issue XV, 26–30. [Czech Republic].
14. Prokopovych, T., et al. (2023). Features of fine arts of the early 21st century: Painting, drawing, sculpture. *AD ALTA: Journal of Interdisciplinary Research*, 13(1), Special Issue XXXIV, 56–62. [Czech Republic].
15. Prokopovych, T., et al. (2024). Styles and directions of contemporary Ukrainian fine arts in the context of world trends. *AD ALTA: Journal of Interdisciplinary Research*, 14(2), Special Issue XLIV, 13–18. [Czech Republic].
16. Yao, C., et al. (2022). Visual performance of painting colors based on psychological factor. In *Psychological Model of Human-Computer Interaction in Art and Social Sciences*, 13. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.966571> [Sweden].
17. Tian, W. (2022). Emotional information transmission of color in image oil painting. *Journal of Intelligent Systems*, 31, 428–439. <https://doi.org/10.1515/jisys-2022-0026> [Romania].
18. Kong, W., Fei, T., & Jencks, T. (2021). Emotion and color in paintings: A novel temporal and spatial quantitative perspective. *arXiv*. <https://doi.org/10.48550/arXiv.2102.00407> . [Beijing, China].
19. Yang, B. (2022). The influence of color and emotion on oil painting creation from the perspective of animation image design. *International Conference on Education Technology, Management and Humanities Science*. Retrieved from https://webofproceedings.org/proceedings_series/ART2L/ETMHS%202022/ZY523.pdf [China].